

הפרשה והחיים

גבירותיי ורבותי - מהפך!

מערכת הבחירות לרשויות המקומיות מגיעה לישורת האחרונה. רגע לפני שהקמפיינים היקרים יהפכו לבלתי רלוונטיים ויישלחו לתהום הנשייה, זה הזמן לשוב אל פרשת השבוע והקמפיין הראשון בהיסטוריה, זה של אברהם אבינו המגלה את בוראו ומנחיל לעולם את האמונה בא-ל אחד.

תנאי הפתיחה היו קשים במיוחד. אולם אברהם לא נרתע להעמיד את עובדי האלילים על טעותם. בתגובה הודבק לו השם 'עברי'. היה זה מונח דו משמעי שביטא את מוצאו הגיאוגרפי מעבר לנהר ולעג לבדידותו האמונית: 'כל העולם מעבר אחד והוא מן העבר השני'. באנגלית קוראים לזה 'אאוטסיידר'.

אברהם לא ישב בלשכתו ונאם לאומה במסיבות עיתונאים בפריים טיים, הוא 'חרש' את השטח מערבות עירק ועד מצרים. עבר בכל שכונה ובכל כפר, דיבר עם התושבים, כינס אספות וחוגי בית והסביר שוב ושוב את אמונתו בסבלנות ובנועם.

בסופו של דבר המסרים החלו לחלחל ולסחוף את ההמונים. אלפים ורבבות נהרו אחרי אברהם, אמונתו והערכים שייצג. פרשת 'וירא' אותה נקרא השבוע, מציגה את תחילת המהפך. אברהם העברי הופך מנער נרדף שנידון למוות, לדמות מרכזית משפיעה ואהודה שמלכי האזור מבקשים את קרבתו והמון רב שהולך בדרכו.

אברהם אבינו לא קנה את מעמדו בזכות יועצי תקשורת ואנשי קריאייטיב. הוא גם לא ניסה להיות 'פרגמטי', להתגמש או להתפשר על עקרונותיו. הייתה לו אמונה פנימית בוערת, והייתה דוגמא אישית אדוקה למסר ולערכים בעדם הטיפף. הוא היה מוכן למסור את נפשו ואת כל היקר לו בעד הדרך אותה הנחיל בנועם, בתבונה, ובאהבה לכל אדם.

לתשומת ליבכם, נבחרינו היקרים...

גליון מס' 1
ערב שבת פרשת וירא י"ז חשוון תשע"ט 26.10.18
המערכת: שניאור חביב, שמואל וולף, יוסף יצחק נוימן, דוד אולידורט

פסיפס

פסוק אחד, ארבע זוויות

"וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אֲרָצָה. וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי, אִם-נָא מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא תַעֲבֵר מֵעַל עַבְדְּךָ. יִקַּח נָא מְעַט מִיָּם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַחַת הָעֵץ" (בראשית יח)

לא הנביד על האורחים

אברהם הראה למלאכים שאינו מכביד עליהם ללון אצלו. לפי המנהג היה ראוי לרחוץ את הרגלים היטב, אך הוא לא רצה לבקש מהם כי אם שיכנסו לביתו לשעה קלה, ולזה די ברחיצה מועטת.

מים ננגד מים

רשם שאברהם אבינו השקה את המלאכים מים במדבר, כך זכו בניו לבארה של מרים בלכתם במדבר. רמז לדבר: המילים "יוקח נא מעט מים" עולים בגימטריא "מכאן זכו לבאר".

חשד לעבודה זרה

רחיצת הרגליים ביקש אברהם למנוע מהם שלא יכניסו עבודה זרה בתוך ביתו, לפי שהם היו נדמים לו כערבים המשתחווים לאבק רגליהן. אמר רבי ינאי בנו של רבי ישמעאל: אמרו לו המלאכים לאברהם: וכי בערביים חשדתנו שהם משתחווים לאבק רגליהם? ראוי הוא שיצא ממך ישמעאל שרגיל לעשות כן!

מידת החסד העליונה

מים רומזים למידת החסד, והאש למידת הגבורה. רגלי המלאכים המלוכלכות מרמזים לחטאיהם של ישראל. ביקש אברהם שבזכות מצוות גמילות חסדים שקיים, יקח הקב"ה 'מעט מים', כלומר ישתמש במידת החסד, לרחוץ לטהר ולכפר על עם ישראל מפני החטא. גם העץ רומז למדת החסד, ('עץ' בגימטריה 'כסף', וכסף הוא גם מלשון כיסופים, אהבה וחסד) 'והשענו תחת העץ' - מדת החסד העליונה תהיה למשען לעם ישראל בעת צרה.

יש אירועים שאנחנו יודעים
איך הם מתחילים

אבל אין לנו מושג
כמה גבוה הם יגיעו...

כסלו

072-279-2076 19KISLEV.CO.IL להזמנת כרטיסים

חכמים

אדמו"ר הרשב"ב רבי שלום דובער שניאורסאהן

הרבי החמישי של תנועת חב"ד- ליובאוויטש, נולד בכ' מר-חשוון תרכ"א (1860) בעיירה ליובאוויטש שברוסיה. בגיל 12 החל לכתוב מאמרי חסידות וקבלה עמוקים ובגיל 21 ירש את מקום אביו בהנהגת התנועה.

רבי שלום דובער התאפיין בידע העצום וחיידושו בתורת החסידות. במשך 38 השנים בהם הנהיג את תנועת חב"ד, הוא כתב והרצה כ-2,000 מאמרי חסידות. הוא נהג ליטול רעיון מופשט מן הקבלה, לנתחו ולהסבירו לפרטי פרטים. בשל כך הוא קיבל את התואר "הרמב"ם של חסידות חב"ד". לצד זאת, הוא גם הרצה וכתב רעיונות בשפה פשוטה שהתאימו גם לאנשים עם ידע מוגבל בחסידות ובקבלה.

לצד פעילותו התורנית הקדיש הרשב"ב את חייו לסיוע ליהודי רוסיה תחת השלטון הצארי, הוא פתח בית חרושת לסריגה שהיווה מקור פרנסה לאלפי יהודים, דאג לחיילים שגוייסו לצבא הצארי, נלחם ברוחות הרפורמה שנשבו אז וביקשו לקעקע את היהדות המסורתית, ייסד את ישיבת 'תומכי תמימים' שמונה כיום מאות סניפים ברחבי העולם, ושלה שליחים לקהילות היהודית בקווקז, מה שהפך לאב-טיפוס של מודל ה'שלוחים' כיום.

מספרים שפעם הגיע אליו אחד מחסידיו שהיה סוחר יהלומים ושאל אותו מדוע הוא מעניק יחס כה חם דווקא ליהודים הפשוטים? הרבי התעלם מהשאלה וביקש לראות את היהלומים שהחזיק בתרמילו. הוא לקח יהלום גדול ביד, ואמר לחסיד: "נראה שזה היהלום היפה ביותר שיש כאן". "האבן הזו היא אכן יפה מאוד אך יש כאן יפות ויקרות ממנה" השיב החסיד והוסיף "צריך להבין ביהלומים בכדי לזהות את ההבדלים". חייך אליו הרבי ושאל: ביהלומים צריך להיות 'מבין', בנשמות לא צריך להיות 'מבין'?

נפטר בב' ניסן תר"פ (1920)

חכמה יהודית

אחד מחסידי ירושלים נכנס אל רבי שמואל סלנט רבה של ירושלים (1902-1941) ושאל: שני בנים יש לי שיצאו לתרבות רעה, ועתה רוצים הם לתמוך בי. האם מותר לי ליהנות מכספם?

ענה לו רבי שמואל: "מצוה אחת נותרה בידם, כיבוד אב ואם, וגם את זה אתה רוצה לקחת מהם?"

מצוה גדולה להיות בשמחה, נכון? אבל אל הלב מתגנבת שאלה אמיתית וקשה, איך משיגים את אותה שמחה?

כשמישהו שאל אותי אחרי תפילת ותיקין למה אני נראה טרוד, שלא לומר חמור סבר, החלטתי לטפל באופן רציני בפרויקט השמחה שלי. אוי, כך אני נראה? לא הייתי שמח כי מיהרתי לעוד מצווה, אבל כנראה בלי חיוך. די.

ישבתי וניסיתי למנות את הדברים שאיתם אצעד. התחלתי לבדוק למה אני לא שמח.

- תגיד צבי, מתי היית שמח?

- כשהייתי ילד! סתם כך, ממשחק פשוט ומלקפוץ על המדרכה בלי לנגוע בקווים.

- ילד, מה עוד משמח אותך?

הילד לא מספק תשובות, הוא סתם מחייך והוא שמח.

- אבל לא כיף כל כך בבית הספר, אמרתי לו.

- לא נורא, הוא עונה, תמיד אחרי שמחלקים תעודות ואני מקבל נזיפות, אומרים לי שאפשר להתחיל מהתחלה, אז אני שמח...

זו כבר סיבה לצאת ליער, לקחת עט ונייר ולכתוב חוזה ביני לבין עצמי, בעזרת הילד הפנימי שמגלה לי את הדברים שאני באמת אוהב. המסמך המלא מוצג כאן לפניכם, הדלפה בלעדית לקוראינו.

אני חייב לזכור שבכל יום ה' יתברך מחדש את העולם, כמו דף חדש ונקי, רק בשבילי.

הילד אוהב לקבל מתנות בכל יום. קיבלתי היום שמש, פרחים, אשה, ילדים ושמיים נקיים. בלי קשר לאיך הם מתנהגים.

למרות כאבי הגב מהאופנוע, הברכיים מהצבא והראש מהאיפון, אני במצב סביר בריאותית. רק מלראות מה קורה בסוריה, אני שמח שאני חי. פרופורציה...

כל הדברים הרעים שעשיתי יכולים להימחק, ואני יכול להיות חדש ממש כמו הילד שקפץ על המדרכה. אני עושה תשובה ומתחרט, ושמח גם שאני לא מוצלח כל כך.

לא להאמין לכל אלה מהחדשות שאומרים שהמצב לא טוב. באופן כללי הרוב טוב והרוב קובע.

למרות הריצות והלחץ, להרים את הראש לשמיים בכל רגע שאפשר לזכור. אני אהוב, אני לא לבד, יש לי אבא למעלה והוא שומר עלי. העניין בדוק. הוא איתי תמיד.

השמחה היא לא רק בחופשה או בבילויים, כמו שמכרו לנו בסרטים, אלא כאן ועכשיו. לא צריך ללכת לקצה העולם אלא רק להחליט.

על החתום: אני, הילד צביקה.

מכותב: ה' יתברך.

טבריינים? בית שאנים? שווה לנסוע למנחמיה והאלוקים ניסה: כל קושי הוא הזדמנות

הרצאה מיוחדת מאת הרב שניאור אשכנזי

רב בית הכנסת הגדול בראשון לציון ומרצה בכיר ב'פרדס'

לפרטים נוספים: 054-3031228 (הרב דוד ועקנין)

יום שלישי כ"א חשוון 30 באוקטובר בשעה 20:00 בבית הכנסת הגדול רח' ישמח משה, מנחמיה הכניסה חופשית!